

Igy láttam én...

2005. július 6-án, új vezetőség alakult, és Pogány Print-Copy SE néven indult a csapat a megye első osztályú bajnokságban. A cél az volt, hogy a csapatot felhozzuk, ne csak a bennmaradásra törekedjünk, és a pogányi fiatalokat is bevonjuk a sportéletbe.

Az új vezetőség (elnök: Arany Csaba, szakosztály ig.: Birkenstock Zoltán, elnökségi tagok: Orovicza János, Wenhardt János, Sipos István) nagy lendülettel fogott hozzá a sportkör felvirágoztatásához, mind az anyagi helyzet stabilizálásához. Mindehhez új szponzorokra volt szükség, akik lelkesen támogatják csapatainkat, és mára elmondhatjuk, hogy mindez sikerült.

A felnőtt csapat eredményeit tekintve sikeresen elmozdult a "kieső régióból". A cél az, hogy a hullámzó teljesítményt pozitív irányba vezessük.

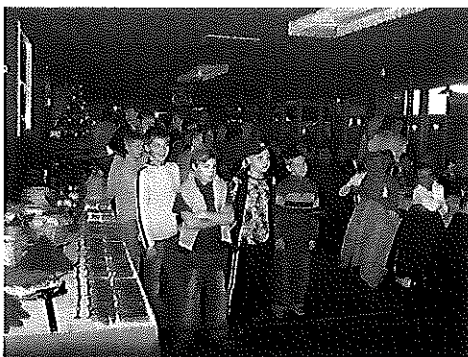
Ifjúsági csapatunknál is hasonló hullámzó teljesítmény volt tapasztalható. Utolsó mérkőzésük alkalmával, veszített állásból nyert a csapat (5:2-re), ez a teljesítmény megmutatta számunkra milyen eredményre képesek.

Nagy öröm volt számomra látni serdülőcsapatunk alakulását és szereplését a bajnokságban. Köszönettel tartozunk a szülőknek, akik munkájukkal, gondoskodásukkal segítettek.

A csapatok szakmai irányításáért felelős munkát végző edzők, felnőtteknél: Juhos Ferenc, ifjúsági és serdülő csapatoknál: Csatári Csaba. Az elért eredményeket munkájuk híven tükrözi.

Külön köszönet az Önkormányzatnak rendkívül pozitív hozzájárulásáért. Így nyílt lehetőség Pogányban egy új sportpálya tervezéséhez és kialakításának megkezdéséhez.

Mindezeket látva a vezetőség fontosnak

tartotta, egy közös szezonzáró rendezvény megtartását, amely a Dodó Pizzériában került megrendezésre. Itt különböző szórakozási lehetőségek biztosították a jó hangulatot, a baráti légkört, mind a segítő szponzorok, játékosok és családtagjaik számára.

Öröm volt látni, hogy ez a sport mennyi embert képes összehozni, a megjelentek száma körülbelül 130 volt. Remélem a jövőben még több lehetőségünk lesz ünneplésre!
HAJRÁ POGÁNY!

Sipos István
vezetőségi tag

Pogányi alakArt Művészeti Egyesület

Ez év novemberében alakult meg a falu új alkotóközössége.

Az egyesület tagjai a Pogányban élő különböző művészeti ágak képviselői. Kéz- művesek, képző- fotó- és iparművészek, zenészek és rajztanárok.

Bencsik Éva rajza

Az egyesület tagjai, legfontosabb feladatuknak egy alkotóház létrehozását határozták meg, mely lehetőséget biztosítana a helyi és a vendégként meghívott művészeknek az alkotásra. E mellett részt vállalnak Pogány kulturális és művészeti programjainak szervezésében, fontosnak tartják a falu művelődési életét. A tagok aktív szerepet vállalnak az elkövetkező időszak településfejlesztő és szépítő programjában.

Az önálló jogi szervezet megalakítására azért volt szükség, hogy országos és uniós pályázatok és a helyi források segítségével tudják terveiket megvalósítani. Az egyesület tíz alapító és három pártoló taggal alakult meg, de szeretettel várják azokat a művészettel, kultúrával és más művelődési tevékenységgel foglalkozók jelentkezését, akik a célokkal egyetértve aktívan együttműködnek.

Mint a gyertya, olyan szeretnék lenni.

A gyertya nem tudja magát meggyújtani!

Bár fénysugárzónak szánták, önmagát meggyújtani nem tudja. Én sem tudom a magamban szunnyadókat fényre hozni, engem is buzdítani és meggyújtani kell. Vajon nem lobbant-e már fel bennem fény mások szavai és tettei hatására?

A láng elolvasztja a kemény viaszt. A viaszból fény és melegség áramlik, átalakul. Engem a környezetemben zajló sok változás gondolkodásra készítet.

Az ősz után tél jön, a fiatalság egyszer csak öregszik. Én is megváltoztam. Elfogadjam-e? Tudom, hogy még nincs vége a változásomnak, tehát úgy törekszem további átalakulásra, mint a gyertya. A gyertya fénné és meleggé válik. Az én vándorlásomnak vajon mi a célja? Mít tehetek érte? Mint a gyertya, olyan szeretnék lenni.

A gyertya fénye mindig felfelé törekszik.

A kicsiny lángnak is ugyanaz az iránya, mindig felfelé ég. Nem alkalmazkodik, helyzetétől függetlenül csak egy irányt tart meg, nem vállalja a "hol így, hol úgy" irányváltotást. Az embernek alkalmazkodnia kell, mondják. Tudom és gyakran magam is követem. De én érzem, hogy minden alkalmazkodásnak kell, hogy határa legyen. Ha egyszer ezt a véleményt, aztán meg azt képviselem, akkor saját magamat, saját személyiséget veszttem el.

Egy kínai közmondás így szól:

"Jobb, akár ha csak egyetlen gyertyát gyújtunk meg, mintsem hogy a sötétséget vádoljuk." Ez a közmondás azt a könyörgést ébreszti fel bennem: "Istenem, engedd, hogy egy általad meggyújtott ilyen piciny fénycske legyen, amely környezetemet valamelyest világossá tegye. Engedd, hogy közelebből ismerhessem meg azt, aki magáról azt mondja: Én vagyok a fény és a sötétség."

(Ismeretlen szerző)

Közzreadja: Scherer Károly lelkész

A madarakért

Az eddigi gyakorlatnak megfelelően, idén is lehetőség lesz a madarak etetésére. A magot az IKR Rt. biztosítja, mely átvehető az önkormányzaton.

POGÁNYI HÍREK

XI. évfolyam, 6. szám. 2005. december

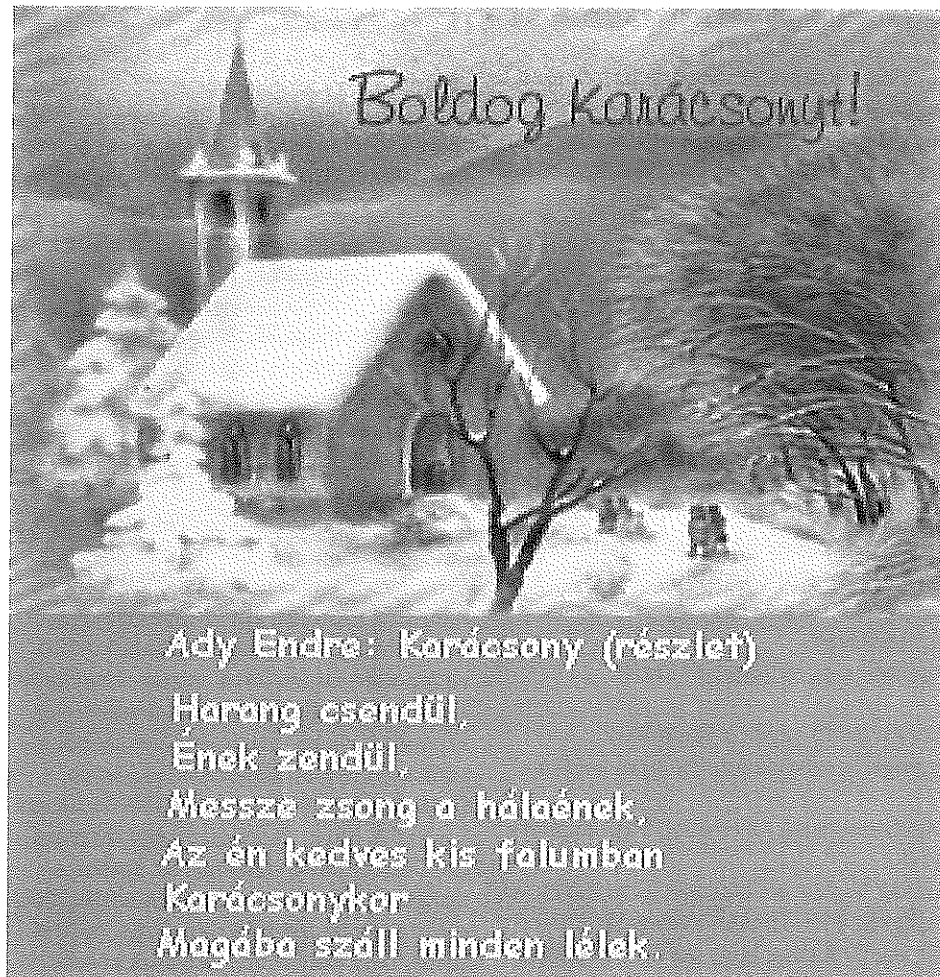
Gondolatok 2005. Advent hetében

A Krisztus születése után eltelt 2005. év alatt azt hiszem, soha senki nem fogalmazta meg a szeretet lényegét szebben, mint Pál apostol, abban a bizonyos, szinte mindenki által olvasott és ismert levélben, mellyel valószínűleg nem csak a Korinthusiaknak kívánt üzenni, hanem valamennyiünknek megadta az életünk értelmét, megvilágította az utat, mellyen az emberiségnek járnia kellene.

Az útmutatások nagyon is egyszerűek és talán éppen ez az egyértelműség az, amely azok betartását oly nehézé teszi számunkra. Tudjuk, hogy az ott leírtak olyan egyértelműek, tudjuk, hogy életünk értelmének mélyen gyökerező alapja a szeretet és mégis, ezt a nagyon is egyszerű érzést oly ritkán gyakoroljuk életünk során. A világon nagyon sokan vannak, kik hiányában szenvednek és nagyon sokan a kifejezés tartalmát sem ismerik, nem részesülnek benne és nem gyakorolják azt. A betlehemi csillag fénycsóvája nem csak a királyoknak mutatott utat, hanem valamennyiünknek, kik igen sokszor a kilátástalanság ösvényén járva, nem találjuk a jó irányt. Fájdalmasan beletörődve sorsunkba, nem vesszük észre a távolban pislákoló fényt, mely a helyes és értelmes célt mutatná meg számunkra. Nagyon sokszor másokkal sem törődve nem vagyunk képesek mi magunk meggyújtani azt a parányi lángocskát, melynek fénye embertársainkat vezethetné ki a sötétségből, másoknak adna mankót, hogy megfáradt lelke erőit merítve szárnyaljon élete értelme felé.

A Karácsony a szeretet ünnepe! Ilyenkor mindenki egy picit emberibbé válik. Gyakorolja emberségét, hogy aztán az ünnepek elmúltával, ismételten visszatérjen hétköznapijához. A szeretetet úgy is meglehet fogalmazni, hogy olyan, mint amikor szívárványszíneire bomlik a fény. Kitarulása, karjainak végtelenbenyúlása él mindenkiben. Nem csak az értelem kutat soha nem ismert valakik után, hanem a szeretet mindenkit birtokolni akarása is végigkíséri életünket.

Nemsokára lángra lobban az adventi koszorú negyedik gyertyája, a fenyőfa alá

Ady Endre: Karácsony (részlet)

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálóaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

tünket. Merjünk szeretni! Legyen ez a Karácsony alkalom arra, hogy forduljunk mindazokhoz, akik igénylik ezt, felejtsük el a haragot és tiszta szívvel tárulkozzunk ki, még az ellenségeink előtt is. Az idej karácsonyon is nagyon sokan várják, hogy megcsörrenjen a telefon és megszólaljon benne a rég várt hang, sokan lesik a postafiókjába bedobott üdvözlőlevelet és nagyon sokan várják a kapucengőt, az ajtón a halk és talán egy kicsit félénk kopogást is, hogy a kitárt bejáraton kívül a szívüket is megnyissák azok előtt, akik megfedkeztek róla.

Nemsokára lángra lobban az adventi koszorú negyedik gyertyája, a fenyőfa alá

kerülnek a szeretet csomagjai és meghitt együttélésben megemlékezünk a megváltó születésnapjára, ki magára vette a világ bűneit. Csillogó gyermekszemek, könnyes szemű magukra maradt emberek sokasága valamennyien egy jobb világra várva, bizakodva néznek egy boldogabb jövő felé, melynek gyökerei már bennünk vannak.

Minden kedves olvasónak boldog, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket kívánok Pascal szavaival: Az az ember, aki csakis önmagát szereti, semmit sem gyűlöl annyira, mint egyedül maradni önmagával.

Dragovác Márk

Kedves Pogányiak!

Ahhoz, hogy boldogok legyünk, ezer apró dolog segítségét kapjuk. Számomra az egyik, hogy ugyancsak boldog, elégedett élőlények éljenek velünk vagy legyenek a közelünkben. Élő, eleven élet persze a növény és az állat is.

És itt most, elérkeztem a mondandómhoz. Hónapok óta kóborol a Kossuth Lajos utcában és környékén egy gyönyörű, ám a „jó gazdi” által kidobott kutya. Tele testi-lelki sérülésekkel. Nos, a barátnőmmel úgy gondoltuk, hogy megérdemel egy boldog életet és közös tartással, nálam való tartózkodással befogadtuk. Leírhatom, hogy nincs nála boldogabb és hálásabb eb, ahogy mondani szokás.

Közeleg a Karácsony, ilyenkor elcsendesednek a viharok, a szeretet összeköti az embereket, az ünnep jegyében és fényében megpihennek a lelkek. Tegyük ennek érdekében, hisz elsősorban rajtunk múlik, milyenek lesznek azok a szép napok. A készülődés hangulatához küldöm az én ünnepi üzeneteimet, érezzék át és adják tovább szeretteinknek:

„Téleleji szélben karácsonyfák gyúlnak jó meleg kabátban indulj csak az útnak megfázol a dombon, vegyél meleg kendőt kívánj a mezőnek boldog új esztendőt.”

„Tudjatok feledni és megbocsátani, hiszen ki a megmondhatója, vajon jön-e még Karácsony vendégnek, házigazdának. Fogjátok meg hát egymás kezét.”

„Az esztendő végén a Karácsony ragyogás a szívünkben: nyarunk a télben.”

„Kívánom tiszta szívemből, hogy karácsonyod mindaz legyen, mi lényege: gyertyalángnyi melegség a tél derekán, fénysugár a sötétből, annak tudata, hogy valaki, valamikor megszületett.”

„Talán túl sokat várunk a karácsonytól Legyen varázslatos, vonjon bűvkörébe. Legyen ünnep, vigalom, a káprázat netovábbja. Nap mint nap erőszakot teszünk rajta. Emberek – csendestüljete! Örizzétek Meg a szeretetet, a többi: talmi csillogás.”

„Isten megtanította az emberiséget azon az első karácsonyon: mi az, embernek lenni, adni, s nem elvenni, szolgálni s nem uralkodni, táplálni s nem halálba szálni.”

„Áldott az évnek szaka, mikor az egész világ

Egyesül a szeretet jegyében.”

„Kívánok neked levelekkel és képeslapokkal Degeszre tömött postaládát, önfeledt nevetést, Karamellizű puszikat, legyen ünneped Melegség és oltalom. Élelem és bor, A lélek csendje, szabadság, barátság, szeretet.”

Boldog karácsonyt és egészségben, vigalomban, szeretetben eltöltött új esztendőt kívánok:

Kövecses Mari

A szalonczukkedli

Vajon honnan származik karácsonyfánk csillogó éke, a szaloncukor?

Hajdan volt, híres cukrászaink fejéből pattant ki az ötlet, az 1800-as évek vége felé. Ebből a korból találhatunk emlékeket a budapesti Vendéglátóipari Múzeumban. Sztaniolpapírokat harmincféle színben, „ricselő” gépet, amellyel egy mozdulattal lehetett rojtozni a szaloncukor selyempapírját. Ezt a maga idejében korszerű masinát a cukrászinasok kezelték. Ők vitték házhoz a megrendelt szaloncukrot és a készítés titkát is iparkodtak ellesni mestereiktől. A karácsonyt megszépítő, megédesítő magyar csemegét nagy írónk, Jókai Mór nevezte el szalonczukkedlinek. Van valami ódon bája, akár régmúlt idők csipkefüggönyös, habos kávé cukrászdáinak. A karácsonyhoz szorosan kötődő szaloncukor, budapesti és vidéki cukrászdákból indult világhódító útjára. Jóval azután, hogy báró Podmaniczky Frigyes, korának nevezetes író-politikusa behozta Németországból a karácsonyfa-állítást szokását 1828-ban. Ezt megelőzően nálunk nem fenyőt, hanem koronafát ültöztettek karácsonyi díszruhába. Cifra papírral bevonták az ágakat, a tuskékre pedig rászúrtak fügét, almát, diót, aszalt szilvát, szentjánoskenyeret, mézeskalács figurákat. A fenyőfa csak később jött divatba, elsőként a városi polgárság köreiben – akik a lakásuk szalonnak nevezett helyiségeiben állították és díszítették fel – innen terjedt tovább a falvakba.

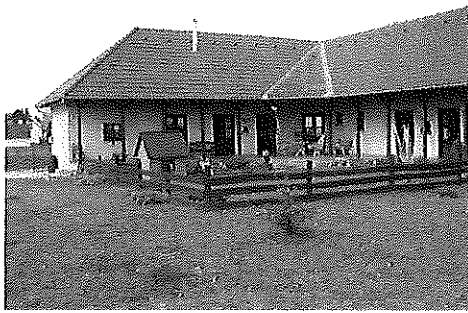
Szaloncukorban gazdag, békés ünnepeket kívánok mindnyájuknak:

Lőrinczi Andrea

A pogányi Jázmin Panzió

Településünk vendégszerető lakossága nagyon gyakran találkozik azzal a problémával, hogy vendégeit nem tudja hol elhelyezni. A falusi turizmus reneszánszát éli és ehhez csatlakozott az Orgona u. 10. sz. alatti, Jázmin Panzió is. A 3 szobás kultu-

rált elhelyezést biztosító vendéglátóhely, szabadidős programokkal várja a faluba vagy annak környékére látogató vendégeket. Az érdeklődőket várják a **72/425-024** vagy a **20/338-3000** telefonszámon.

KEDVES POGÁNYIAK!

Az év vége közeledtével, szeretnék néhány mondatban beszámolni a Pogányi Német Kisebbségi Önkormányzat nevében, az elmúlt év történéseiről a teljesség igénye nélkül, mert a Német Nemzetiségi Egyesület januári évzáró közgyűlésén részletes összefoglalót tartunk, megbeszéljük az elkövetkező időszak tennivalóit.

Mint azt mindenki tudja, a 2006-os tavaszi országos választások után, önkormányzati választások lesznek, melyek során megint lehetőség lesz kisebbségi önkormányzatok felállítására, ám a korábbi szabályokhoz képest jelentős szigorítások, megkorlátozások, szűkebb anyagi lehetőségek várhatóak. Az ezekről szóló tájékoztatást a januári összejövetelen részletesen fogjuk kiértékelni.

Ahogy már sokszor, most is felkérek minden fiatait, nemzetiségre való tekintet nélkül, hogy jelentkezzenek a Pogányi Német Vegyes Kórusba, mert egyre fogyunk és kár lenne egy már megkezdett folyamat megtorpanásáért.

Szerény lehetőségeinkhez képest és szükség szerint rendelkezésre állunk a falu különböző rendezvényein, esetenként felkérésre máshol is felléptünk. Örömlőnkre szolgál, hogy Wilhelm Anita (Hásságy) énektanárnő és Hock János (Szederkény) harmonikás személyében átmeneti segítséget kaptunk, a későbbiek megvárjuk.

Terveink szerint a december 18.-i adventi-karácsonyi templomi fellépésünkkel mások is megismerhetik őket.

A Pogányi Német Kisebbségi Önkormányzat és a Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület nevében mindenkinek áldott, Békés Ünnepeket és Eredményekben Gazdag, Boldog Új Esztendőt kívánok!

Birkenstock János

Pogányi Hírek

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztőség:
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Telefon: 72 / 425-465
Megjelenik 380 példányban

Szová tették...

Lakossági bejelentések alapján felkerestük a T-Mobile Távközlési Rt.-t azzal az információval, hogy Pogányban a mobil telefonkészülékek használata téroros hiányában sok esetben lehetetlen. A szolgáltató az alábbi nem éppen megnyugtató választ küldte részünkre, melyet ezúttal továbbítunk az előfizetők felé azzal a megjegyzéssel, hogy az egyénileg telepített antenna felszereléssel kapunk egy vezetékes mobil telefont.

Erre mondhatjuk: No comment!

D.M.

Tisztelt Polgármester Úr!

Köszönjük levelüket, mellyel megkeresték Ügyfélszolgálatunkat!

Kérésünknek megfelelően, észrevételeikre telefonbeszélgetésünk mellett, írásban is választ adunk. Pogány településen kültéri ellátottságot biztosítunk. A domborzati viszonyokat és a meglévő létesítményeink elhelyezkedését figyelembe véve a település ellátásának javítása csak egy új, több millió Ft-os beruházási költséggel járó átalakítás építésével lenne megoldható. Az építési engedély iránti kérelmünket sajnos elutasították, így egyelőre a fejlesztési munkálatok megkezdésére sajnos nincs lehetőségünk.

A téroros javítására, egyedi ügyfélpanasz esetén, telepített antenna felszerelését tudjuk biztosítani. Amennyiben erre igényt tartanak, kérjük, hogy ügyfeleink keressék fel Lefedettségi Csoportunk munkatársait, akik készséggel állnak rendelkezésünkre a (30)930-9743 mobil számon, vagy az (1) 265-9743 vezetékes telefonszámon, munkanapokon 9 és 17 óra között.

Tisztelettel:

Szalkainé Kollár Andrea
Levelezési képviselő

ÖSZTÖNDÍJPÁLYÁZAT

2006. évben az alábbi kérelmezők részesülnek önkormányzati Bursa Hungarica támogatásban:

Sipos Ágnes, Pécsi út 10/A. 7.000.-Ft/hó 10 hónapra, **Zimmer Csaba**, Zrínyi u. 10. 7.000.-Ft/hó 10 hónapra, **Zimmer Zoltán**, Zrínyi u. 10. 7.000.-Ft/hó 10 hónapra, **Brezovác Mirjam**, Pécsi út 4. 5.000.-Ft/hó 10 hónapra, **Gergely Gergő**, Kossuth u. 39. 5.000.-Ft/hó 10 hónapra, **Szabó Milán**, Kossuth u. 48. 5.000.-Ft/hó 10 hónapra, **Varjú Zoltán**, Zrínyi u. 13/D. 5.000.-Ft/hó 10 hónapra.

Bemutatjuk...

(új oldaláról)

Dr. Tóth Pál

Lapunk olvasói már találkozhattak a fenti névvel korábban.

Az 1953-ban született kutatóorvos, egyetemi anatómus tanár 1996-ban költözött Pogányba. Ismert fotótevékenysége mellett most irodalmi vonalon ismerkedjünk vele.

Régi-új Karácsony

Az az idő, amikor végtelentől szétterült szívemben a Karácsony, régen volt nagyon. Akkor hittanra jártam a Székesegyház altemplomába és misékre, melyeken oly' szép volt elhinni mindent. Édesanyám mély hittel ültette belém Isten szeretetét, és a kis Jézus születését ünnepeltük nővéreimmel, amikor a csemettyű hangja, melyet – később megtudtuk – Édesapánk rázott, behívott bennünket abba a szobába, ahol a nehéz fenyőállatban gyertyák lángjának imbolgása és csillag-szórók pattogó tánca tükröződött csillogó szemünkben.

Rég volt ez nagyon. Új évek jöttek, és testvéreimmel, s immár családjaikkal a Karácsonyt csak addig ünnepeltük együtt, míg Édesanyánk élt... De akkor is már csak úgy, mint rohanó életünk egyik kötelező pillanatát a sok közül. Hitem megfakult, ha ugyan el nem illant véglegesen. A Karácsony eljött ugyan rendre, de csak mint egy a mindennapok sablonos feladatai közül: enni-, innivaló, ajándékok... És mi a csuda legyen az ajándék? És úgysem fog örömet szerezni... És nehogy valakiről elfelejtkezzünk! Mindezt persze úgy, hogy gyakran még Szenteste napján is dolgozni kellett... Bár próbáltuk gyermekeink számára megővni szentségét, megőrizni titkát, és emelkedett lélekkel énekelni a "Mennyből az angyal"-t- hosszú évek, évtizedek óta csak nyűg volt a Karácsony...

És nemrég ismét megfogott! T'án egy hét még Karácsonyig. A téli este kristálytiszta, szikrázó, és bőven volt időm, hogy elérjem falusi, hazavivő buszomat. Átvágtam hát a városon. A Székesegyház előtt letérni készültem a buszpályaudvarhoz vivő rövidebb útra, amikor szinte égből hangzó, zsolozsmás ének kúszott borzongatóan fülembbe...A téren senki, s az ének ömlik, ömlik körülöfoly és megbénít. A sötétedő estben mintha nyílna-csukódna a dóm ajtaja. Hát honnan? Még vagy fél

órám biztosan van, hát megindulok a templom mélységes, hívogató torka felé. A kétembernyi kapu hangtalanul nyílik, s én csendesesen lépek el az első oszlop mögé. Ott énekelnek az oltár előtt csillogó arcú emberek. Olyan csengőn és üdén, olyan tisztán és magasztosan, hogy én csak zuhanok, zuhanok vagy negyven évet másodpercek alatt, és szívemben újra alakot ölt, megfogható és körbejárható megint a Karácsony...Pontosan, mint valaha, amikor csillogó, kemény, fagyos estén Édesanyám, vagy t'án mindig görnyedt hátú, öt gyermeket azon cipelő Nagymamám a Barátok templomában megmutatta nekem a Betlehemet.

A csodát felfogni nem tudom, hagyom hát, hogy lebegtessem...Jó így, kissé gyermekké nyilván megint. Aztán órára nézek: indulnom kell, mert buszom majd csak három óra múltán lenne újra. Könnyörtelen valóság. De lelkem még forrásviz-tiszta, amikor csendes surranással csukom be halkán magam mögött a dóm nehéz, Rétfalvi barátom ihletett rézveretei által súlyosbított ajtaját.

Megfordulok, és újra zuhannom kell: gyorsabban, mint előbb, keserűen és fájdalmasan nagyon. Vissza a mába: a déli égbolt sötétlő egét pimaszul szabdalja kelet-nyugati metronóm- könnyörtelenséggel imbolgogva az egyik városi szolárium Istent ingerlő, kihívó és- igen – fitymáló fénycsóvjára...

Hol vagy most, kis Jézus? Hogyan válhatott trónfosztóvá az embertelen, rideg, könnyörtelen, torz- és gúnyvigyorú pénz? Hol vagy te üde, tiszta, fenyőillatú, Istent s egymást szeretni engedő Régi Karácsony?

Porladsz már, mint Édesanyám...

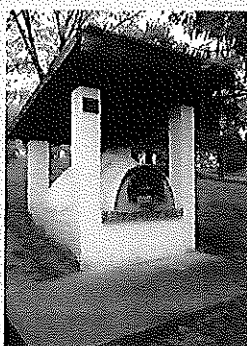
Tóth Pál

Megtartotta 2005. évi beszámolóját a Horvát Kisebbségi Önkormányzat. Dragovác Ágnes a kisebbségi önkormányzat elnöke tájékoztatást adott az idei tevékenységükről és ismertette a jövő évre vonatkozó terveiket. Pécsen az Iparosház nagytermében megtartott rendezvényen fellépett a Pogányi Menyecske Kórus és a Tanac táncegyüttes.

Pogány 2006

Vagyunk még mindig dőlyfős vénhedők.
Kik nem hajolnak az Idő előtt.

Grafika, foto: Bangócs Gábor

Január

Február

Március

h	2 9 162330	6 132027	6 132027
k	3 10172431	7 142128	7 142128
sz	4 111825	1 8 1522	1 8 152229
cs	5 121926	2 9 1623	2 9 162330
p	6 132027	3 101724	3 10172431
sz	7 142128	4 111825	4 111825
v	1 8 152229	5 121926	5 121926

Április

Május

Június

h	3 101724	1 8 152229	5 121926
k	4 111825	2 9 162330	6 132027
sz	5 121926	3 10172431	7 142128
cs	6 132027	4 111825	1 8 152229
p	7 142128	5 121926	2 9 162330
sz	1 8 152229	6 132027	3 101724
v	2 9 162330	7 142128	4 111825

Július

Augusztus

Szeptember

h	3 10172431	7 142128	4 111825
k	4 111825	1 8 152229	5 121926
sz	5 121926	2 9 162330	6 132027
cs	6 132027	3 10172431	7 142128
p	7 142128	4 111825	1 8 152229
sz	1 8 152229	5 121926	2 9 162330
v	2 9 162330	6 132027	3 101724

Október

November

December

h	2 9 162330	6 132027	4 111825
k	3 10172431	7 142128	5 121926
sz	4 111825	1 8 152229	6 132027
cs	5 121926	2 9 162330	7 142128
p	6 132027	3 101724	1 8 152229
sz	7 142128	4 111825	2 9 162330
v	1 8 152229	5 121926	3 10172431

